

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 7-ji | 1952 m. rugsėjo mėn. 24 d., trečiadienis | Kaina
metai | Nr. 74 (638) | 15 kp

Gera! pasiruošti rajoninei saviveiklos ir liaudies meno apžiūrai

Istoriniai VKP(b) CK nu-
tarimai ideologiniais klausimais
nurodo mūsų literatūrai ir menui
kelius į jų idėjinio ir meninio lygio
kilimą, į liaudies kūrybos au-
gimą. Vykdydamos šios nu-
tarimus, partinės, tarybinės,
komjaunimo ir profsąjunginės
organizacijos privalo sustip-
rinti vadovavimą kultūrinei
statybai, išaiškinti ir auklėti
talentingus dailininkus ir ki-
tus menininkus iš liaudies
masių tarpo.

Ivykusioje rajoninėje Dai-
nų šventėje dalyvavo eilė
kolūkinų, mokyklinių ir dar-
bininkų liaudies šokių kolek-
tyvų ir chorų. Kartu Dainų
šventė atskleidė ir rimtus
trūkumus, kurių jokių būdu
negalima prileisti ruošiantis
rajoninei saviveiklos ir liau-
dies meno apžiūrai. Vienas
iš pagrindinių trūkumų — tai
kolūkiečių chorų nebuvimas.

Kyla klausimas: argi mūsų
rajone tikrai negalima organi-
zuoti kolūkiečių chorų? Or-
ganizavus pasitarimą kolūky-
je „Pirmūnas“, paaiškėjo, kad
chorą galima sudaryti, tačiau
kolūkiečių pirmininkas drg. M.
Jupatovas ir pirminės parti-
nės organizacijos sekretorius
drg. L. Davidavičius pro
pirštus žiūri į šį svarbų rei-
kalą ir nesuteikia jokios pa-
galbos kolūkiečių kultūros namų
direktoriui drg. Talutienai,
kuri ėmėsi šio darbo.

Eilė rajono kultūrinių įstai-
gų, aktyviai padedant vi-
durinių, septynmečių ir pra-
dinių mokyklų mokytojams,
aktyviai ėmėsi pasiruošimo
saviveiklos ir liaudies me-
no apžiūrai rajone.

Štai kolūkiečių „Vedrupys“
klubo-skaityklos vedėja O.
Tučiūtė, suorganizavusi 16

žmonių liaudies šokių ratelį,
jau mokosi repertuare numa-
tytus šokius.

Neblogai ruošiasi saviveik-
los ir liaudies meno apžiūrai
kolūkiečių „Neris“ klubas-ska-
itykla (vedėja Stukienė, liau-
dies šokių ratelio vadovas
— mokytoja Satkevičiūtė) ir
eilė kitų kolūkinų klubų-ska-
ityklų.

Tačiau visai nuošalyje nuo
šio svarbaus klausimo stovi
rajo kultūros namai (direk-
torius B. Žiūkas). Čia iki šio
laiko neorganizuotas choro ir
liaudies šokių ratelis. Savi-
veikla visai žemame lygyje.
Nenuostabu, kad kultūros
namai nesuteikia jokios pa-
galbos „Pirmūno“ kolūkiečių
kultūros namams ir kitoms
kultūrinėms įstaigoms.

Šaltai žiūri į pasiruošimą
apžiūrai ir kolūkiečių „Šešupė“
klubo-skaityklos vedėja Nor-
kevičiūtė. Nors Dainų šven-
tė čia buvo organizuotas
liaudies šokių ratelis, tačiau
po to drg. Norkevičiūtė ap-
leido darbą, ratelis iširo.

Pro pirštus žiūri į šį rim-
tą klausimą ir kolūkiečių „Lu-
konys“, „Vienybė“, „Saka-
las“ ir kiti klubų-skaityklų
vedėjai. Neprisideda prie šio
darbo ir komjaunimo rajono
komitetas, nors jo sekreto-
rius Paškevičius ir yra ko-
misijos pirmininko pavaduo-
toju ruošiantis apžiūrai.

Pasiruošiant saviveiklos ir
liaudies meno apžiūrai rajo-
ne, prieš visas partines, ta-
rybines, profsąjungines ir
komjaunimo organizacijas iš-
kyla uždavinys palaikyti dar
glaudesnius ryšius su plačiaus-
iomis liaudies masėmis, iš-
aiškinti liaudyje slypinčius
talentus ir nukreipti juos kū-
rybiniam darbui.

Ruošiasi meninės saviveiklos apžiūrai

Kupiškio vid. mokyklos
choras ir tautinių šokių ra-
telis aktyviai ruošiasi artė-
jančiai rajono saviveiklos ir
liaudies meno apžiūrai. Va-
dovaujant mokytojai Mikan-
tavičiui, choras jau išmoko
eilę dainų. Tautinių šokių
ratelis, vadovaujamas moky-

tojos Liesytės, taip pat jau
paruošė keletą šokių, kaip,
pavyzdžiui, „Kubilą“, „Žil-
vitį“ ir kt.

Rajono meninės saviveik-
los apžiūrą Kupiškio viduri-
nės mokyklos saviveiklininkai
sutiks su pilnai paruoštu
repertuaru. J. Kalvaitis

Rugsėjo 22 d. prasidėjo Lietuvos KP(b) VII suvažiavimas.

Į savo suvažiavimą Tarybų Lietuvos
komunistai atėjo glaudžiai susitelkę
apie lenininį-stalininį VKP(b) Centro
Komitetą, apie didįjį vadą ir mokytoją
draugą Staliną.

MILIJONAI METRŲ AUDINIŲ VIRŠUM PLANO

Su dideliu pakilimu dirba
suvažiavimo garbei Leningra-
do tekstilininkai. Jų vienin-
gas noras — daugiau duoti
šaliai aukštos rūšies audinių.

Fabriko „Rabočij“ kolekty-
vas kasdien gamina daugiau
kaip tūkstantį metrų audinių
viršum plano.

Su dideliu pakilimu dirba
Kirovo vardo verpimo-siūlų
kombinato, P. Anisimovo
vardo verpimo - audimo
fabriko stachanovininkai.

Vykdydami partijos XIX
suvažiavimo garbei prisiim-
tus įsipareigojimus, Leni-
grado tekstilininkai jau paga-
mino keletą milijonų metrų
audinių viršum plano.

(TASS-ELTA).

Kaimo lektorijuose

Toli už Bresto srities Prun-
žanų rajono ribų yra žino-
mas Chorevo kaimo lektori-
jus. Jis vienija apie 70 vie-
tinės inteligentijos atstovų.
Lenino vardo ir Budiono var-
do žemės ūkio artelių na-
riams čia kiekvieną savaitę
skaitomos paskaitos ir pra-
nešimai apie Tarybų Sąjun-
gos vidaus ir užsienio poli-
tiką, apie naujus laimėjimus

žemės ūkio ir pramonės sri-
tyse, literatūros ir meno
klausimais.

Aktyviai dalyvauja lektori-
jų darbe kolūkiečiai — aukš-
tųjų derlių ir gyvulininkystės
meistrai.

Dabar Bresto srityje veikia
apie 250 lektorių. Nuo me-
tų pradžios juose perskaityta
4 tūkstančiai paskaitų ir pra-
nešimų. (TASS-ELTA).

Garsaus kombainininko laimėjimas

Garsus šalies kombainininkas
Trofimas Kabanas iš
Krasnodaro krašto Šteingarto
MTS šiais metais kombainu
„Staliniec-6“ prikūlė 11 tūks-
tančių centnerių grūdų. Pra-
dėdamas nuimti saulėgrąžas,
jo agregato kolektyvas stojo

stachanovinėn sargybon par-
tijos XIX suvažiavimo garbei.
Mechanizatoriai įsipareigojo
ši sezoną pakelti grūdų ir
aliejinių sėklų prikūlimą ligi
20 tūkstančių centnerių.
(TASS-ELTA).

Naujais laimėjimais darbe sutikime VKP(b) XIX suvažiavimą VYKDO ĮSIPAREIGOJIMUS

UŽ DIRBANČIŲJŲ SVEIKATINGUMĄ

Kupiškio medicinos dar-
buotojai, apsvaistę VKP(b)
XIX suvažiavimo medžiagą,
prisiėmė atitinkamus įsipar-
eigojimus gydymo ir profi-
laktikos įstaigų darbui pagerinti.
Keldami liaudies svei-
katingumą, medicinos dar-
buotojai ligi partijos XIX
suvažiavimo įsipareigojo or-
ganizuoti eilę priemonių sa-
nitariniam-gydomam darbui
pagerinti.

Ligoninėje įvedamas gydo-
masis apsauginis režimas pa-
gal Makarovo ligoninės pa-
vyzdį. Artimiausiu laiku or-
ganizuojami kursai kolūkių
sanitariniam aktyvui paruošti.
Tikrinami Kupiškio miesto
sanitariniai objektai, kol-
ūkiuose ir MTS skaitomos
paskaitos.

J. Varnėnas

STATYBININKŲ LAIMĖJIMAI

„Gedimino pilies“ žemės
ūkio artelės statybininkų
brigada, vadovaujama drg.
Kėdainio, sparčiais tempais
vykdo visuomeninės paukš-
tidės statybą. Artėjančio par-
tijos XIX suvažiavimo garbei
statybininkai prisiėmė padidinti
socialistinius įsipareigojimus.
Statybininkai aprūpinti reikiamomis
statybinėmis medžiagomis ir
diena iš dienos kelia darbo našumą.

P. Mickevičius

Kupiškio kazeino gamybos
įmonės dirbantieji, sutikdami
VKP(b) XIX suvažiavimą,
prisiėmė įsipareigojimus, įga-
linančius dešimties mėnesių
gamybinę užduotį įvykdyti
iki partijos suvažiavimo die-
nos — spalio 5 d., sumažinti
gaminų savikainą 3
procentais.

Socialistinio lenktyniavimo
dėka, įmonės kolektyvas savo
prisiimtus įsipareigojimus
viršys. Partijos XIX suva-
žiavimo data bus atžymėta
naujais gamybiniais rodik-
liais, įvykdant 10 mėnesių
gamybinį planą 110 procentų

ir pagaminant tik aukštos ko-
kybės gaminius.

Gamybiniam darbe pasi-
žymi mašinistas Šližys, vyr.
darbininkas B. Petkevičius,
A. Sipavičius, išpildydami
dienines normas 150 procen-
tų.

Mašinistas Šližys įnešė pa-
tobulinimo projektą, racional-
izuojantį kazeino džiovavimo
procesą ir sutaupant kurą.
Karštos dujos iš katilo vam-
zdžių nuvedamos į džio-
vyklą.

K. Kučinskienė

L. e. įmonės direktoriaus
pareigas

Gyvulių augintojų pasiekimai

Rajono žemės ūkio artelių
gyvulininkai, kovodami už
duoto žodžio laiške draugui
Stalinui ištesėjimą, stengiasi
pirma laiko įvykdyti visuo-
meninės gyvulininkystės iš-
vystymo planus fermose pa-
gal visas gyvulių rūšis. „No-
riūnų“, „Pirmūno“, „Vieny-
bės“ ir kt. kolūkių nariai,
teisingo kolūkių valdybų va-
dovavimo dėka, jau įvykdė
1952 metų gyvulininkystės
išvystymo planus, pilnai su-
komplektuojant ir viršijant
visas 4 gyvulininkystės fer-
mas. Ne tik padidėjo gyvu-
lių skaičius fermose, bet žy-
miai pakilo ir jų produkty-
vumas. Todėl šie kolūkiečiai

pirma laiko atliko gyvulinin-
kystės produktų privalomuo-
sius pristatymus valstybei.

VKP(b) XIX suvažiavimo
garbei išplėtė socialistinį
lenktyniavimą dėl priešlaiki-
nių gyvulininkystės išvysty-
mo planų įvykdymo ir kiti
rajo kolūkiečiai. „Aušros“,
„Lukonių“, „Tiesos“, „Lais-
vės“, M. Melnikaitės vardo
žemės ūkio artelių gyvuli-
ninkai partijos XIX suvažia-
vimą sutiks gerais darbų ro-
dikliais, gyvulininkystės fer-
mų komplektavime pasiekda-
mi planinius gyvulių kiekius.

V. Stašys,

vyr. zootechnikas

I pagalbą agitatoriui

TARYBINIS PATRIOTIZMAS—GALINGA JĖGA

Patriotizmas—tai meilė tėvynei. Patriotu vadina žmogų, kuris karštai myli savo tėvynę ir begaliniai atsidavęs savo liaudžiai. Savo tėvynės, savo liaudies interesų vardan patriotas atlieka didvyriškus žygius, yra pasirošęs, reikalui esant, bet kurioms aukoms. V. I. Leninas nurodo, kad patriotizmas yra vienas giliausių jausmų, įtvirtintų amžiais ir tūkstantmečiais. Patriotizmo jausmas jau nuo seno būdingas liaudies masėms.

Mūsų Tėvynės istorija turtinga nuostabiais patriotizmo pasireiškimais. Ne kartą mūsų šalies liaudis stojo ginti Tėvynės nuo svetimšalių pavergėjų. Lenino—Stalino partijos vadovaujama, Rusijos darbininkų klasė ir darbo valstietija didvyriškai kovojo prieš dvarininkų ir kapitalistų priespaudą, už carizmo nuvertimą, už socialistinės revoliucijos pergalę.

Didžiojo Spalio pergalė mūsų šalyje atvedė į naujos, socialistinės Tėvynės sukūrimą. Anksčiau engtosios klasės tapo naujo gyvenimo kūrėjais, visų visuomenės turtų šeimininkais. Tarybinė socialistinė Tėvynė—tai tikroji darbo žmonių Tėvynė. Kartu su naujos, socialistinės Tėvynės sukūrimu gimė ir naujas patriotizmas—tarybinis patriotizmas, kuris yra aukščiausia patrijotizmo forma.

Tarybinis patriotizmas—tai begalinė tarybinių žmonių meilė ir atsidavimas socialistinei Tėvynei, Tarybinei vyriausybei, didvyriškai Lenino—Stalino partijai, tai pasirošimas atiduoti visas savo jėgas komunizmo pergalės reikalui.

Tarybinis patriotizmas—tai tikras visaliaudinis patriotizmas. Tai visų darbo žmonių, visų nacijų ir tautybių, gyvenančių Tarybų Sąjungoje, patriotizmas. Jis tarnauja nepaliaujamam TSRS tautų draugystės stiprinimui ir vystymui, darbo žmonių auklėjimui proletarinio internacionalizmo dvasia.

„Tarybinio patriotizmo jė-

S. Balbekovas

ga, —moko draugas Stalinas, —glūdi tame, kad jo pagrindą sudaro ne rasiniai ar nacionalistiniai prietarai, o gilius liaudies atsidavimas ir ištikimybė savo tarybinei Tėvynei, broliška visų mūsų šalies tautų darbo žmonių draugystė. Tarybinis patriotizmas darniai jungia nacionalines tautų tradicijas ir bendrus visų Tarybų Sąjungos darbo žmonių gyvybinius interesus. Tarybinis patriotizmas ne skaldo, bet, priešingai, jungia visas mūsų šalies tautas ir tautybes į vieną brolišką šeimą. („Apie Didįjį Tarybų Sąjungos Tėvynės karą“, 111 psl.).

Didžiojo Tėvynės karo metais mūsų liaudis, tarybinio patriotizmo veikiamą, fronte ir užnugaryje įvykdė nepalyginamus žygdarbius, atidavė visas jėgas priešui sutriuškinti.

Tarybinis patriotizmas yra neatskiriama susietas su tarybiniu TSRS piliečių nacionaliniu pasididžiavimu. Draugas Stalinas charakterizavo rusų darbininkų revoliucinio nacionalinio pasididžiavimo jausmą, kaip jausmą, „galintį išjudinti kalnus, galintį daryti stebuklus“.

Tarybiniai žmonės teisėtai didžiuojasi savo galinga socialistine Tėvyne, savo visuomenine ir valstybine santvarka, savo pasaulinėmis istorinėmis pergalėmis komunizmo statyboje. Kiekvienas tarybinis žmogus pilnas džiaugsmo ir pasididžiavimo tuo, kad jis gyvena didžiojo Stalino epochoje ir, bolševikų partijos vadovaujamas, įneša savo indėlį į genialiųjų komunizmo statybos planų įgyvendinimą.

Mūsų šalies pramonė dabar produkcijos išleidžia du su viršum karto daugiau, negu prieškariniu laikotarpiu. Tarybų Sąjunga išlydo dabar plieno beveik tiek pat, kiek Anglija, Prancūzija, Belgija ir Švedija kartu paimtos. Per paskutiniuosius kelerius metus bendrasis grūdų derlius

pas mus kasmet viršija 7 milijardus pūdų. Tarybų Sąjunga gamina dabar medvilnės daugiau, negu garsūs savo medvilnės gamyba Indija, Pakistanas ir Egiptas kartu paimti. Draugo Stalino iniciatyva statoma stambiausios pasaulyje hidroelektrinės, kanalai ir drėkinamosios sistemos. Liaudis šitas grandiozines statybas prie Volgos, Dono, Dniepro ir Amu-Darjos pavadino didžiosiomis stalininėmis komunizmo statybomis. Visi tarybiniai žmonės ruošėsi džiaugsmingam įvykiui—Volgos-Dono vandens kelio atidarymui. Nuostabių komunizmo statybos pasiekimai pripildė tarybinių žmonių širdis pasididžiavimu savo galinga Tėvyne—taikos ir demokratijos visame pasaulyje tvirtovė, didvyriška bolševikų partija, kuri veda mūsų liaudį iš pergalės į pergalę.

Liepsninga meilė socialistinei Tėvynei pasireiškia visų pirma tarybinių žmonių darbo žygdarbiuose. „Savo darbu šloviname Tėvynę!“—sako mūsų šalies darbininkai, kolūkiečiai. Tolesnio mylimos Tėvynės galybės stiprinimo vardan jie stengiasi dirbti geriau, padidinti savo indėlį į bendrąją tarybinės liaudies kovą už naują galingą pramonės, transporto, žemės ūkio, mokslo ir kultūros pakilimą, už didžiųjų komunizmo statybų įgyvendinimą. Iš visų šalies vietų darbo žmonės siunčia patriotinius laiškus draugui Stalinui, pasižadėdami dirbti dar geriau, viršyti gamybinius planus visais atžvilgiais.

Tarybiniai darbininkai, kolūkiečiai, mūsų inteligentija laiko savo patriotine pareiga laiku ir pilnutinai įvykdyti visas valstybines užduotis. Atiduoti pirmuosius grūdus savajai valstybei—tapo šventa kolūkinės valstietijos pareiga.

Tarybinis patriotizmas—neišsenkamas vis naujų ir naujų mūsų liaudies pergalų šaltinis, galinga socialistinės visuomenės vystymosi varomasis jėga.

TSRS Mokslų akademijos Aralo-Kaspijos kompleksinė ekspedicija kartu su Turkmėnijos TSR Mokslų akademijos Žemės ūkio institutu netoli Kizyl-Arvato sukūrė bandomąjį punktą tirti žemės sąstatą Svarbiausiojo Turkmėnijos kanalo zonoje.

Praėjusių metų rudenį ir šį pavasarį čia buvo užsėti pirmieji sklypai medvilnei, žieminiams ir vasariniams kviečiams, kukurūzais, liucerna ir kitomis kultūromis. Bandydas davė teigiamus rezultatus.

Nuotraukoje: Žemės ūkio instituto jaunesnysis mokslinis bendradarbis K. N. Skosyreva ir laborantė K. N. Jaginikova matuoja bandomajame sklype pasėtos medvilnės lapą.

K. Tomaševskio nuotr.

TASS'o sp. klišė.

Sparčiai vykdyti visus žemės ūkio darbus!

„Upelio“ kolūkyje

Energingai atliekami įvairūs lauko darbai „Upelio“ žemės ūkio artelėje. Čia pilnai baigta įvairių grūdinių kultūrų piūtis, kurioje ypač stropiai dirbo pirmosios ir antrosios laukininkystės brigadų nariai. Kaip darbo pirmūnai iškilo kolūkiečiai B. Jurevičius, K. Vaitiekūnas, K. Audickas ir eilė kitų.

Lygiagrečiai su derliaus nu-

ėmimu buvo vykdomas žemės paruošimas žiemkenčių sėjai. Šiuo metu žiemkenčių sėja kolūkyje jau pilnai užbaigta.

Dabar kolūkyje sparčiai nuimamas gausus linų derlius bei vykdomi kiti darbai. Taip „Upelio“ žemės ūkio artelės nariai sutinka partijos XIX suvažiavimą.

V. Dagilis

BAIGTA ŽIEMKENČIŲ SĖJA

Kovoje už aukšto žieminių javų derliaus gavimą sekančiais metais nemaža stropaus darbo parodė „Vėžionių“ žemės ūkio artelės nariai. Žiemkenčiams skirta žemė buvo gerai paruošta ir patrešta natūralinėmis bei mineralinėmis trąšomis. Dabar čia žiemkenčių sėja atlikta pilnumoje. Stropiai dirbo sėjos darbuose kolūkiečiai P. Kirda, K. Paberalis, Nanyš ir kiti.

Vl. Tarzys

NESITAIKSTYTI SU ATSILIKIMU

Nepatenkinama padėtis randasi „Paryžiaus komunos“ kolūkyje. Dar iki šiai dienai nemažas javų plotas yra neuimtas. Taip, pav., kolūkio laukuose žieminių kviečių dar yra nesuvežta 35 ha. Tokia pat padėtis yra ir vasarinių javų atžvilgiu. Pro pirštus į tokius reiškinius kolūkyje žiūri ir Puponių apylinkės tarybos pirmininkas Petronis bei kiti deputatai.

J. Šamparas

Trūkumų nematant

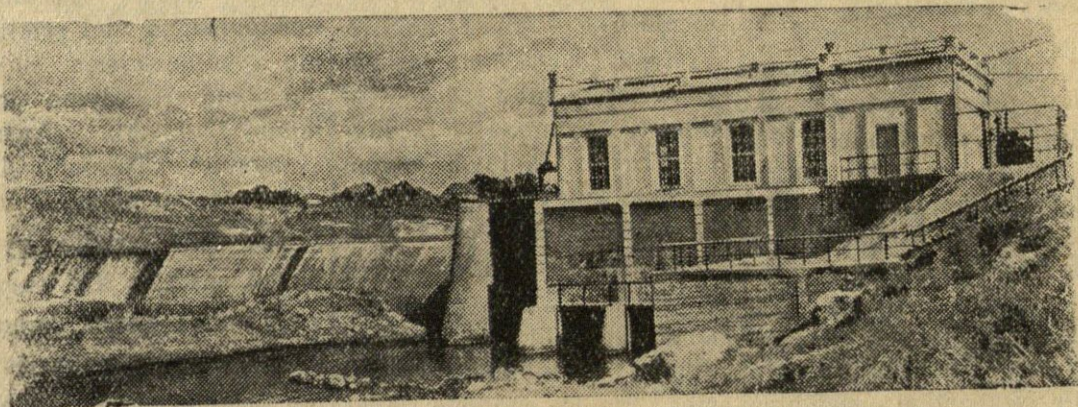
„Laisvės“ kolūkio valdyba ir jos pirmininkas J. Krasnauskas užmerkтомis akimis vadovauja kolūkiui ir nemato rimtų trūkumų, kurie reiskiasi ūkinėje gamyboje. Svarbiausia dar yra tai, kad Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjas yra kolūkio valdybos narys Jacka.

Štai faktas, kurį žino kolūkio vadovai ir revizijos komisijos pirmininkas J. Daukša, tačiau į tai visai nereaguoja. Jacka nubloškė vi-

suomeninius rugius, kurie buvo sukrauti jam priklausančioje daržinėje, ir grūdus pasisavino. Kolūkiečiai tokiu Jackos elgesiu teisėtai pasipiktino.

Kolūkiečiai tikisi, kad jų teisėtas reikalavimas bus suprasmas atitinkamose rajono įstaigose ir bus imtasi priemonių užkirsti kelią visuomeninio turto grobstymui. Tai svarbus ir neatidėliotinas reikalas.

J. Klainys

KIJEVO SRITIS. Lotašovo kaime, Katerinopolsko rajone, ant Gnulos tikač upės pastatyta tarpkolūkinė hidroelektrinė. Nuotraukoje: bendras hidroelektrinės vaizdas.

I aukštesnį lygį kultūros - švietimo įstaigų darbą

Bolševikų partija ir tarybinė vyriausybė didelį dėmesį skiria kultūriniam darbo žmonių poreikiams patenkinti. Buržuazinės Lietuvos kaimas skendėjo religinių prietarų ir išnaudotojų priespaudoje, ir tik tarybinės santvarkos metais darbo žmonės susidarė visos galimybės pasiturtinčiai ir kultūringai gyventi. Kaimo gyvenvietėse yra įsteigti klubai-skaityklos, bibliotekos, raudonieji kampečiai.

Ypač didelį vaidmenį darbo žmonių kultūriniam lygiui kelti vaidina kaimo klubai-skaityklos, kurios buvo visiškai nežinomos buržuazinės Lietuvos kaime. Teisėtu autoritetu kolūkiečių tarpe naudojasi „Gedimino pilies“ žemės ūkio artelės klubas-skaitykla, vadovaujama drg. A. Černiaus. Į klubą-skaityklą vakarais susirenka gausus kolūkiečių skaičius. Čia jie skaito knygas, naujausius laikraščius. Du kartus į savaitę klube-skaitykloje organizuojami garsiniai laikraščių skaitymai ir politinformacijos. Klubo-skaityklos vedėjo A. Černiaus iniciatyva dažnai rengiami perskaitytų knygų aptarimai, organizuojamos skaitytojų konferencijos.

Neblogai darbą organizuoja kolūkio „Neris“ klubo-skaityklos vedėja A. Stukienė. Kolūkiečiai jos darbu yra patenkinti.

Tačiau to negalima pasakyti apie kai kurias kitas klubus-skaityklas. Rajono ribose randasi nemažas skaičius klubų-skaityklų, kurios blogai atlieka savo darbą, o klubų-skaityklų vedėjai nepateisina jiems duoto pasiti-

kėjimo. Štai kolūkio „Lukonys“ klubas-skaitykla (vedėja A. Daugelavičiūtė) iki šio laiko dar netapo kolūkio kultūros židiniu. Klubas-skaitykla nesinaudoja kolūkiečių autoritetu, jie retai į ją atsilanko. Panaši padėtis randasi kolūkių „Noriūnai“ (vedėja I. Julevičiūtė), „Artojas“ (vedėja S. Dambrauskaitė) ir kitose klubuose-skaityklose.

Viena populiariausių ir labiausiai kiekvienai klubui-skaityklai prieinamų darbo šakų yra meninės saviveiklos organizavimas, tačiau kolūkių „Palanga“ (vedėjas J. Balaišis), „Vienybė“ (vedėja D. Šateikaitė) ir kitų klubų-skaityklų vedėjai nesiima jokių priemonių dėl meno saviveiklos ratelių organizavimo.

Dabartiniu metu rajone vyksta pasiruošimas literatūros ir meno dekadai, įvyksiančiai Maskvoje. Dalis klubų-skaityklų, kaip „Gedimino pilies“, „Neries“, „Naujo kelio“ ir kitų kolūkių, aktyviai tam ruošiasi, tačiau daugumoje klubų-skaityklų pasiruošimas šiai dekadai yra užmirštas. Reikalinga pasiekti to, kad kiekvienas kultūros - švietimo įstaigų darbuotojas ne tik įsijungtų į pasiruošiamąjį darbą, bet būtų jo organizatorium, įtrauktų plačias dirbančiųjų mases į dalyvavimą meninėje saviveikloje, rinktų lietuviškojo meno eksponatus.

Toks dabar yra pagrindinis kultūros - švietimo įstaigų darbuotojų uždavinys.

Vl. Mickevičius

Kupiškio rajono kultūros - švietimo darbo skyriaus vedėjas

Ukmergės rajono „Lenino keliu“ kolūkis rengia šiltą žiemą žemumėnams gyvuliams. Jau pastatytos karvidė, kiaulidė, statoma arklidė. Didelę pagalbą teikia kolūkiui Deltuvos MTS.

Nuotraukoje: MTS mechanikas drg. S. Pavasaris (iš dešinės) ir MTS darbininkas G. Sinkevičius montuoja automatinę girdyklą karvidėje.

L. Morozovo nuotrauka.

(ELTA).

TRUMPAI

PLEČIAMAS BIČIŲ ŪKIS
„Aukštaičių“ žemės ūkio artelėje. Čia turima virš 30 avilių bičių. Gera atlieka savo pareigas bitininkas drg. Mukulyš. Bityną numatoma žymiai praplėsti.

B. Naujikas

AUGA PIONIERIŲ GRE-TOS Žaidelių septynmetėje mokykloje. Čia dažnai organizuojamos pionierių sueigos, aptariami aktualiausi einamojo meto klausimai. Sėkmingesniai pionierių darbo užtikrinimui nemaža prisideda mokytojai.

B. Vanagas

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

NAMESTNIKOVAS NESITVARKO

Prieš kurį laiką Kupiškio rajono vykdomasis komitetas apsvaigęs rajono kinofikacijos skyriaus darbą ir jo viršininkui davė konkrečius nurodymus darbui pagerinti.

Atrodė, kad Namestnikovas, vykdydamas vykdomojo komiteto sprendimą, imsis reikiamo darbo ir esamą padėtį ištaisys, tačiau įvyko priešingai. Tik kelioms dienoms praėjus po vykdomojo komiteto posėdžio, Namestnikovas pasiėmė kinofikacijos mašiną ir, lyg tai tikrindamas kilnojamojo kino darbą, išvyko... į Rygą. Panašius išvažiavimus, „susipažįstant su gimtuoju kraštu“, Namestnikovas daro dažnai, išvykdamas į Rygą, Vilnių, Kauną ir kitur. Savo asme-

niniam pasivažinėjimams Namestnikovas benzino nesi-gaili, o tuo tarpu kilnojama-sis kinas iš kaimo į kaimą vis dar pervežamas arkliais. Aišku, kad prie tokio „vadovavimo“, iš Namestnikovo pusės, kinofikacijos skyrius mėnuo iš mėnesio neįvykdo finansinio plano, o Kupiškio mieste dažnai kino seansai neįvyksta dėl filmų nepristatymo.

Darbo žmonės teisėtai klausia: ar ilgai kinofikacijos skyriui vadovaus žmogus, nesuprantis tarybinio kino meno kultūros, pametęs tarybinės ir partinės atsakomybės jausmą už patikėtą darbą?

B. Žiūkaitė

Kontrolę užmiršus

„Naujo kelio“ kolūkyje visų gyvulininkystės fermų priežiūra pavesta J. Maižvilai. Tačiau J. Maižvilai apleido patikėtą darbą, o nesant reikiamos kontrolės iš kolūkio valdybos pusės, jis pradėjo ne tik pats naudotis visuomeninių fermų produktais, bet ir sudarė atitinkamas sąlygas savo geriems draugams naudotis kolūkio gėrybėmis. J. Maižvilai priėjo prie to, kad pats asmeniškai atleidinėja bei priiminėja melžėjas, neteisingai

užrašo darbdienius ir t. t. Savo gerai pažįstamai G. Juknaiti Maižvilai paskyrė visas piningiausias karves, negaili jai darbdienių.

Iš vakaro primelžtas pienas pastatomas sandėlyje, kurio raktas randasi pas Maižvilą.

Savivališkas ir neteisingas Maižvilos elgesys kelia teisėtą kolūkiečių pasipiktinimą. „Naujo kelio“ kolūkio valdyba turi rimtai susirūpinti tokia padėtimi gyvulininkystės fermose ir tam užkirsti kelią.

P. Juozapavičius

Sudrausti savivaliautojus

„Aukštaičių“ kolūkio valdyba dažnai „nepastebi“ Žemės ūkio artelės įstatų pa-

žeidimo faktų ir juos praleidžia, nepadarusi atitinkamų išvadų.

Kolūkio valdybos paskirtieji pasodybinių sklypų matavimui kolūkiečiai J. Griškevičius ir P. Girklys pavienininkui P. Švilpai atmatavo 70 arų pievos, o pil. P. Burkauskui paskyrė sklypą 30 arų.

Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimas turi būti nedelsiant atitaisytas.

V. Volkus

Mūsų medžiagos pėdsakais

„UŽ AUKŠTĄ MENINĘ SAVIVEIKLOS LYGĮ“

Tokiu pavadinimu straipsnis tilpo „Stalino keliu“ № 65(629), kuriame buvo kritikuota „Aukštaičių“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja V. Černiauskaitė už nepatenkinamą vadovavimą meninės saviveiklos rateliui.

Kultūros-švietimo darbo skyrius praneša redakcijai, kad straipsnyje iškelti faktai pasitvirtino. „Aukštaičių“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja iš einamųjų pareigų atleista.

N. Loginovas

I pagalbą sieninio laikraščio redkolegijai

Apie sieninio laikraščio kalbą

„Kalba, — moko draugas Stalinas, — yra priemonė, įrankis, su kurio pagalba žmonės bendrauja vienas su kitu, keičiasi mintimis ir pasiekia savitarpio supratimą“. Sieninis laikraštis skirtas visiems be išimties darbuotojams tos įmonės, kolūkio, mokslo įstaigos, kur jis išleidžiamas. Todėl sieninio laikraščio kalba turi būti prieinama kiekvienam skaitytojui.

Pirmiausia, sieninio laikraščio kalba turi būti taisyklinga. Nekruopščiai ištaisytas, neraštingai parašytas straipsnis pažeidžia laikraščio autoritetą. Todėl pirmoji redakcinės kolegijos pareiga griežtai sekti, kad kiekvienas straipsnio žodis ir sakinybė būtų gramatiškai taisyklingas. Svarbiausias reikalavimas,

kuris keliamas straipsnėliui, yra, kad faktai ir mintys būtų išdėstyti paprastai, aiškiai ir tiksliai.

Toliau reikia siekti, kad straipsneliai būtų parašyti gyvai ir įdomiai. Deja, kai kurios redakcinės kolegijos į tai nekreipia dėmesio. Ir dėl to pasitaiko straipsnelių, kuriuose gausu sausų, kanceliarinių, painiotų frazių.

Rašyti plačiosioms masėms mes turime mokytis iš V. I. Lenino ir J. V. Stalino. Draugas Stalinas sakė, kad Leninas „mokėjo rašyti apie patniausius dalykus taip paprastai ir aiškiai, suglaustai ir drąsiai — kai kiekviena frazė ne kalba, o šauda“. Šis stilius yra būdingas ir draugo Stalino kūriniams.

„Štai, jeigu paklaustų mane, — sakė M. I. Kalininas,

— kas geriau už visus moka rusų kalbą, aš atsakyčiau — Stalinas. Iš jo reikia mokytis kalbos taupumo, aiškumo ir kristolinio grynumo. Pameginkite bet kurią Stalino išreikštą mintį išdėstyti trumpiau!“

Sieninis laikraštis nėra didelis savo apimtimi, todėl reikia jame rašyti kaip galima trumpiau. Tuo tarpu kartais sieniniuose laikraščiuose rašomi ilgi straipsniai, kuriuose iš karto iškeliama daug klausimų.

Kartais kai kurie sieniniai laikraščiai be jokio reikalo naudoja įvairius žodžių su-trumpinimus, apsunkinančius skaitymą. Taip pat pasitaiko, kad per daug vartojama tarptautinių žodžių. V. I. Leninas apie tokius laikraščius rašė:

„Mes rusų kalbą gadiname. Užsienio žodžius vartojame be reikalo. Naudojame juos neteisingai. Kam reikia saky-

ti „defektai“, kai galima sakyti trūkumai arba spragos?“

Sieninio laikraščio kalbą daro daug gyvesnė liaudies patarlių, priežodžių, taiklių sparnuotų žodžių, ryškių literatūrinių palyginimų panaudojimas.

Žinoma, ne kiekvienas autorius gali gyvai, įdomiai parašyti straipsnelį. Padėti jam šiame darbe — sieninio laikraščio redakcinės kolegijos pareiga. Bet tai nereikia, kad redakcinė kolegija gali nesiskaityti su tuo, kaip pats autorius parašė straipsnelį. Apdorojant įvairių autorių medžiagą negalime visiems taikyti vieną ir tą patį matą. Būtina rūpintis tuo, kad būtų išsaugotas korespondencijų ir laiškų stilius, savitumas.

Norint rūpestingai ir sumaniai gerinti sieninio laikraščio kalbą, jo apipavidalinimą, redakcinės kolegijos nariai turi nenuilstamai kelti savo idėjinį ir kultūrinį lygį.

DIDYSIS KOVOTOJAS PRIEŠ BAUDŽIAVĄ

[A. N. Radiščevo mirties 150-osioms metinėms]

1952 m. rugsejo 24 d. sukanka 150 metų nuo tos dienos, kai mirė įžymusis rašytojas-revoliucionierius ir filosofas, narsus kovotojas už liaudies laisvę, tikras savo Tėvynės patriotas Aleksandras Nikolajevičius Radiščevas, su kurio vardu yra susijusi revoliucinio judėjimo pradžia Rusijoje.

„Mums visų skaudžiausia matyti ir jausti, — rašė Vladimiras Iljičius Leninas straipsnyje „Apie nacionalinį didžiarsių išdidumą“, — kokią smurtą, priespaudą ir pasityčiojimus vykdė cariniai budeliai, bajorai ir kapitalistai mūsų puikiai tėvynei. Mes didžiūojamės tuo, kad šis smurtas sukeldavo pasipriešinimą iš mūsų aplinkos, iš didžiarsių aplinkos, kad ši aplinka iškėlė Radiščevą, dekabristus, 70-ųjų metų nekilminguosius revoliucionierius, kad didžiarsių darbininkų klasė 1905 metais sukūrė galingą revoliucinę masių partiją...“ (Rinktiniai raštai, I t., 700—701 psl. psl.).

Radiščevo žygdarbis yra nemirtingas tuo, kad jis pirmą kartą Rusijos istorijoje garsiai ir be baimės, smerkdamas save tikrai pražūčiai, paskelbė mirties nuosprendį baudžiavinei patvaldystės santvarkai — šiai „didžiulei, šimtanasrei baisenybei“, slėgusiai ir kankinusiai milijoninę darbo žmonių masę.

Baisūs laukinio carinio dvarininkiško smurto vaizdai, beviltiško baudžiauninkų skurdo ir pilautinio jų beteišikumo vaizdai, teisingai Radiščevo atkurti jo garsios knygos „Klionė iš Peterburgo į Maskvą“ (1790 m.) puslapiuose, negalėjo nesukelti jame pasipiktinimo carizmu. „Aš apsidairiau aplink — mano siela sukrėtė žmonijos kentėjimais“, — rašo Radiščevas knygos pradžioje. Šias didžiules dykduonių baudžiavininkų baisingai išnaudojamų žemdirbių kančias Radiščevas pavaizdavo su sukrečiančia jėga. „Alkani žvėrys, kraugeriai nepasoti-

nami, ką paliekam mes valstiečiui? Tai, ko mes negalim atimti, orą. Taip, vien tik orą“, — sušunka jis, nukreipdamas teisingą savo širdies pyktį prieš bajorus, kurie sudarė socialinę atramą „piktadariui, pikčiausiam visų piktadarių“ — monarchui, kurio drabužiai „aptaškyti krauju ir aplaistyti ašaromis“.

Bet Radiščevas buvo ne tik negailestingas nepakenčiamos patvaldystės ir baudžiavos demaskuotojas. Jis aistringai šaukė liaudį į revoliucinę kovą. „Sudaužykite jo žemdirbystės įrankius, — iš pykčio šaukia „Klionė“ autorius, kalbėdamas apie dvarininką — kraugerį, kuris nuskurdino savo valstiečius, — sudeginkite jo klojimus, jaujas, klėtis ir išbarstykite pelenus po dirvas, kur jisai jus kankino...“ Papasakojęs apie tai, kaip savo dvarininkų iškankinti valstiečiai... apsupo visus keturis ponus ir, trumpai pasakius, užmušė juos vietoje“, Radiščevas sako, jog šiuo atveju „užmušėjo nekaltumas, bent man, buvo aksioma“. Gerau suprasdamas, kad „nebuvo pasaulyje pavyzdžio, gali būti kad ir nebus, kad caras laisvanoriškai atiduotų ką nors iš savo valdžios...“ („Laiškas draugui, gyvenančiam Tobolske“. 1782 m.), A. N. Radiščevas laikė, kad vienintelis galimas būdas liaudžiai išvaduoti iš išnaudojimo jungo, tai jėga nu-

versti baudžiavinę patvaldystės santvarką. Jis tvirtai tikėjo tuo, kad

„Visur kils kariauna ginkluota,

Visų greit viltys pagyvės, Krauju skriaudiko vainikuoto

Kas gyvas gėdą plaut skubės.

Regiu visur kardai švytuoją,

Ir skraistė giltinės švylyuoja Ties galva caro išdidaus.

Dainuokit, tautos, tiek vergavę;

Gamta šią keršto teisę davė, Kad po kirviu mirt caras gaus“.

(Odė „Laisvė“).

„Tai ne svajonė, — tvirtina Radiščevas. — Žvilgsnis perskrodžia tirštą laiko uždangą, uždengiančią nuo mūsų akių ateitį; aš matau per visą šimtmetį“. Su „maištininku, piktesniu už Pugačiova“, kaip pavadino Radiščevą Jakaterina II, cariniai budeliai žiauriai susidorojo, privertę jį nusižudyti. Radiščevo vardas ilgą laiką buvo uždraustas, o jo „Klionė iš Peterburgo į Maskvą“ galėjo pasirodyti tik pirmosios revoliucijos metais, 1905 metais.

Statydamas save į mirties pavojų, su kuriuo neišvengiamai yra susijusi revoliucionieriaus veikla, Radiščevas sąmoningai pasirinko tą kelią. Jis rašė: „Nebijok nei pajuokos, nei kančios, nei ligos, nei grandinių, nei pačios mirties. Būk tvirtos sielos, tarsi uola tarp smarčiai siaučiančių, bet bejėgių bangų. Tavo kankintojų įniršis subyrės į tavo tvirtumą, jie bus išjuokti, jeigu tave atiduos mirti, o tu iki amžių pabaigos gyvensi kilnių sielių atmintyje“.

Didžiojo rusų tautos sąnaus revoliucinio žodžio sėkla nežuvo veltui. Tarybiniais žmonėmis, visiems amžiams išvaduotiems iš vergovės ir priespaudos, didžiuliai Lenino — Stalino partijai vadovaujant, pergalingai kuriantiems komunizma, A. N. Radiščevo vardas yra artimas, brangus.

M. Karunij

Pradėjo sportinius užsiėmimus

Subačiaus vidurinės mokyklos sporto kolektyvas, vadovaujamas mokytojų Alekno ir Laumelienės, sėkmingai pradėjo sportinę veiklą. Čia jau buvo suorganizuotos tarpklasinės futbolo rungtynės; kasdien prieš pamokas atliekama sportinė mankšta.

Sportiniuose užsiėmimuose

pasižymi moksleiviai Kazakevičius, Katilevičiūtė, Tamosiūnaitė, Urbonas ir kiti.

Sporto kolektyve sudarytos įvairios sekcijos, kaip tinklinio, krepšinio, lengvosios atletikos, paskirti tų sekcijų vadovai — gabiausi vienos ar kitos sporto šakos sportininkai.

L. Ratulis

ŠAŠKIŲ TURNYRAS

„Šešupės“ kolūkio sporto būrelis, vadovaujant drg. Tonkai, suruošė šaškių turnyrą. Turnyre geriausiai pasirodė Alešiūnas ir Matekonis. Taip pat neblogai sužaidė būrelio nariai Domža ir Siurbykis.

Į ateityje ruošiamus turnyrus bus įtraukta daugiau sportininkų.

A. Čilavičius

Rajono prokuratūroje

Kovoje su spekuliacija

Kupiškio rajono prokuratūra ir liaudies teismas griežtai kovoja su spekuliacijos pasireiškimais rajone. Piliečiai, užsiima spekuliacija, yra traukiami baudžiamojon atsakomybėn ir visu griežtumu baudžiami.

Neseniai rajono liaudies teisme buvo nagrinėjamos baudžiamosios bylos spekuliantų E. Česnakiene ir S. Pilipavičiūtės. Šios pilietės nuolat užsiiminėjo spekuliacija, kas buvo pilnai įrodyta teismo posėdyje.

Kupiškio rajono liaudies teismas, budėdamas socialis-

tinės visuomenės interesų sargyboje, nubaudė minėtą spekuliantę S. Pilipavičiūtę penkiems metams laisvės atėmimu. Lygiai tokią pat bausmę gavo ir E. Česnakiene.

Spekuliacija yra labai žalingas reiškinys socialistinėje visuomenėje, ir yra didelis stabdys komunistinės visuomenės statyboje, todėl rajono prokuratūra ir liaudies teismas ir ateityje budriai stovės kovoje prieš spekuliantus ir baus juos visu griežtumu.

V. Petrulis

Kupiškio rajono liaudies teismo sekretorius

UŽSIENIO ŽINIOS

Visa Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos liaudis didvyriškai dirba dėl pergalės prieš priešą. Valstiečiai stengiasi greičiau nuimti derlių ir paremti savo liaudies armiją produktais.

N u o t r a u k o j e: valstiečiai pridūda valstybei naują ryžių derlių.

TASS'o sp. klišė.

Lenkijos seimo rinkimų išvakarėse

B. Bierutas sutiko balotiruotis i seimą Varšuvos rinkiminėje apygardoje.

VARŠUVA (TASS). Laikraščiai spausdina Lenkijos prezidento Boleslovo Bieruto laišką Nacionalinio fronto apygardiniams komitetams, kuriame jis, išreikšdamas sa-

vo dėkingumą už jam parodytą pasitikėjimą, pareiškia, jog sutinka balotiruotis i Lenkijos Liaudies Respublikos seimą Varšuvos miesto rinkiminėje apygardoje.

STREIKŲ JUDEJIMAS ČILĖJE

NIUJORKAS (TASS). Agentūros Junaited Pres ko-

prie darbo, pasiekę savo reikalavimų patenkinimą. Streik respondentu pranešimu iš Sant-Jago (Čilė), sostinės raližavo visą Sant-Jago transporto darbininkai grįžo porto eismą. (ELTA).

Ramajame vandenyne susidarė nauja vulkaninė sala

TOKIO (TASS). Tokio miesto radijo pranešimu, Ramajame vandenyne 500 mylių į šiaurę nuo Ivodzimos salos, susidarė nedidelė vulkaninė sala. Žiniomis, gautomis iš tamė rajone esančių

žvejybos laivų, iškilusios vulkano požeminio išsiveržimo išdavoje salos paviršius yra geltonos spalvos, tikriausia todėl, kad jį dengia sieros sluoksnis.

(ELTA).

Redaktorius S. ZAUKA

Skelbimas

Pil. Stolarovas Dmitrijus, Stepono, gyv. Kupiškio mst., iškėlė ištukos bylą Stolarovai Zojai, liaudies teismas.

Aleksandro, gyv. Joškar-Ola mst., L. Tolstojaus g. № 6. Bylą nagrinės Joškar-Ola mst. liaudies teismas.